

ارزیابی و تاثیر پارک های شهری بر کاربریهای مجاور با استفاده از مدل SOWT نمونه موردی پارک پونه طرقله

محمود رضا انوری^{۱*} و فاطمه دانشور عنبران^۲

۱استاد یار، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زاهدان، دانشکده علوم انسانی، گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، زاهدان، ایران (نویسنده مسئول)
۲دانشجوی دکتری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زاهدان، گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، زاهدان، ایران

چکیده

پارکها و فضاهای سبز یکی از عناصر ساختار شهری است که جزء فضاهای باز شهری به شمار می آید و دارای پوشش گیاهی متنوعی است. این فضاها اولاً از نظر مسایل زیست محیطی و ثانیاً از نظر گذران اوقات فراغت به عنوان مراکز تفریحی و فرهنگی حایز اهمیت می باشد و بر روی کاربریهای مجاور خود اثر می گذارند و اثر می پذیرند هدف از انجام این تحقیق بررسی اثرات کالبدی پارک پونه شهر طرقله بر روی کاربریهای مجاور و کاهش اثرات منفی آن با هدف کاهش مشکلات موجود در این پارک و ارائه راهبردی مناسب به منظور توسعه پایدار می باشد در این تحقیق ابتدا با استفاده از روش SOWT عوامل درونی (نقاط قوت، ضعف) و عوامل بیرونی (فرصت ها، تهدیدها) مشخص شده است. روش پژوهش توصیفی- تحلیلی است و گردآوری اطلاعات با استفاده از روش های مشاهده مستقیم و تهیه پرسشنامه از شهروندان انجام گرفته است. یافته های پژوهش نشان می دهد که با توجه به واقع شدن پارک پونه در یک منطقه ییلاقی و همجواری آن با فضاهای سبز و دوری از کاربریهای مزاحم با رفع نقاط ضعف آن می تواند برای گردشگران مکانی مناسب برای استراحت و رونق اقتصادی منطقه باشد.

واژه های کلیدی: فضاهای سبز، پارک شهری شهر طرقله، مدل SOWT